

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 19 marca 2025 r.

Poz. 1887

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE NR IFIIL.4131.1.28.2025 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 12 marca 2025 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465, 1572, 1907 i 1940) i art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130, 1907 i 1940; dalej zwana również *upzp*)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XI/77/2025 Rady Miejskiej w Kuźni Raciborskiej z dnia 6 lutego 2025 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Kuźnia Raciborska Etap III, **w następującej części:**

w § 13 ust. 2 pkt 4 lit. c w zakresie słów: ***z dopuszczeniem 0%***.

Uzasadnienie

W myśl art. 85 i 86 ustawy o samorządzie gminnym, wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 wskazanej ustawy uchwała rady gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

W dniu 6 lutego 2025 r. Rada Miejska w Kuźni Raciborskiej podjęła uchwałę Nr XI/77/2025 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Kuźnia Raciborska Etap III.

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* w dniu 11 lutego 2025 r. Rada Miejska w Kuźni Raciborskiej przekazała organowi nadzoru uchwałę z dnia 6 lutego 2025 r., Nr XI/77/2025, a w dniu 11 lutego 2025 r. Wojewoda otrzymał dokumentację prac planistycznych, celem dokonania oceny zgodności tej uchwały z prawem.

W dniu 7 marca 2025 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

W trakcie prowadzonego postępowania nadzorczego, organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z naruszeniem zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w następującym zakresie.

Zgodnie z art.15 ust. 2 pkt 6 *upzp* w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu, maksymalną i minimalną intensywność zabudowy jako wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, maksymalną wysokość zabudowy, minimalną liczbę miejsc do parkowania w tym miejsca przeznaczone na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową i sposób ich realizacji oraz linie zabudowy i gabaryty obiektów.

Natomiast przepis § 25 ust. 1 Zasad Techniki Prawodawczej, stanowiących załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283 – dalej: *ztp*) stanowi, iż: „Przepis prawa materialnego powinien możliwie

bezpośrednio i wyraźnie wskazywać kto, w jakich okolicznościach i jak powinien się zachować (przepis podstawowy)”. Przepis ten, na mocy § 143 *zpt* stosuje się również do aktów prawa miejscowego.

W § 13 ust. 2 pkt 4 lit c uchwały dla terenu usług handlu detalicznego lub obsługi komunikacji, oznaczonego symbolem 3.1UHD-KO, ustalono udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej – nie mniej niż 5%, z dopuszczeniem 0%. Umożliwiono więc takie zagospodarowanie terenu, które faktycznie pomija ten istotny i obligatoryjny parametr zagospodarowania terenu. Takie pozorne zrealizowanie w treści planu miejscowego, ustawowego nakazu dotyczącego powierzchni biologicznie czynnej, umożliwia całkowite zabudowanie i uszczelnienie powierzchni terenu działki budowlanej tak, że nie będzie na nim możliwa ani wegetacja roślin, ani wsiąkanie, retencjonowanie wód opadowych.

W orzecnictwie sądowym oraz w doktrynie wskazuje się, że *art. 15 ust. 2 upzp zawiera zamknięty katalog parametrów związanych z zabudową i zagospodarowaniem terenu, które muszą być określone w planie miejscowym [...] a minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, nie może być ustalany na poziomie zerowym*. I chociaż obowiązek określenia tego wskaźnika jest bezwzględny, jednak pozostaje uzależniony od warunków faktycznych panujących w terenie. Oznacza to, że plan miejscowy musi zawierać ustalenia, o których mowa we wskazanym przepisie, jeżeli w terenie powstają okoliczności faktyczne uzasadniające dokonanie takich ustaleń. (zob.: II OSK 3745/18, w: Z. Niewiadomski (red.) Planowanie i zagospodarowanie przestrzenne. Komentarz, Wydanie 7, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2013, s.161).

Ustalając w przedmiotowej uchwale udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej: *nie mniej niż 5%, z dopuszczeniem 0%* nie spełniono obowiązku wynikającego z art.15 ust. 2 pkt 6 *upzp*, naruszono również § 6 oraz § 25 ust. 1 *zpt*, które nakazują by przepisy prawa redagowane były w sposób zrozumiały dla adresatów oraz tak, by wyrażały intencje prawodawcy, a także możliwie bezpośrednio wskazywały kto, w jakich okolicznościach i jak winien się zachować. Potencjalny inwestor nie wie jaki minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej powinien zastosować.

Podsumowując należy zaznaczyć, że przepisy art. 28 ustawy *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* jednoznacznie wskazują, iż istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały gminy w całości lub w części. O zakresie rozstrzygnięcia decyduje natomiast fakt, czy stwierdzone naruszenie prawa będzie miało wpływ na całą uchwałę, czy będzie dotyczyło jedynie pojedynczych przepisów niezgodnych z aktami prawa hierarchicznie wyższymi, które to jednak naruszenia nie będą rzutować na całą uchwałę.

Po wyeliminowaniu wymienionego naruszenia, uchwała Rady Miejskiej w Kuźni Raciborskiej Nr XI/77/2025 z 6 lutego 2025 r. w sprawie *miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Kuźnia Raciborska Etap III*, może funkcjonować w obrocie prawnym, a zatem, stwierdzenie nieważności uchwały jedynie w części określonej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego, jest uzasadnione.

Stosownie do przepisu art. 92 ust. 1 *ustawy o samorządzie gminnym* stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa z dniem doręczenia Radzie Miejskiej w Kuźni Raciborskiej rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach. Skargę wnosi się za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia Radzie Miejskiej w Kuźni Raciborskiej.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Bożena Goldamer-Kapała

Pouczenie o możliwości wniesienia skargi w formie elektronicznej

1. Skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze można wnieść w formie elektronicznej lub papierowej.
2. Skarga przekazana w formie dokumentu elektronicznego powinna zawierać wszystkie wymogi pisma sporządzonego w postaci papierowej.
3. Skarga wnoszona w formie dokumentu elektronicznego, powinna ponadto zawierać adres elektroniczny oraz zostać podpisana przez stronę lub pełnomocnika kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.
4. Jeżeli skarga nie zawiera adresu elektronicznego przyjmuje się, że właściwym jest adres elektroniczny, z którego nadano pismo wniesione w formie dokumentu elektronicznego.
5. Do skargi wniesionej w formie dokumentu elektronicznego nie dołącza się jej odpisów.
6. Do skargi należy dołączyć pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzytelny odpis pełnomocnictwa.